

delse af lægerapporterne, har videregivet disse til de tyrkiske myndigheder.

Spm. nr. S 664

Til forsvarsministeren (3/12 97) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren oplyse, om forsvaret er i besiddelse af trådudløser, som kan påmonteres de Claymoreminer, som forsvaret er i besiddelse af, og om Claymoreminer med trådudløser hører til den kategori af miner, som omfattes af et internationalt forbud?«

Svar (17/12 97)

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Protokol II om »Forbud mod eller begrænsninger i anvendelsen af miner, lureminer og andre mekanismer«, der knytter sig til 1980-rammekonventionen om »Forbud mod eller begrænsninger i anvendelsen af visse konventionelle våben, som må anses for at være unødigt skadevoldende eller for at ramme i flæng« (også kaldet konventionen om særligt inhumane våben), udgør indtil videre det internationale regelsæt på området. Herudover skal det nævnes, at regeringen i maj 1996 i forlængelse af revideringen af Protokol II traf beslutning om, at Danmark fremover ensidigt ville afstå fra at benytte personelminer i det danske forsvar. Regeringen fandt det på baggrund af denne gennemgangskonferences resultater nødvendigt med konkret handling for herigennem at sende et klart og utvetydigt politisk signal.

Claymoresystemet er omfattet af artikel 2, stk. 5's definition af såkaldte »andre mekanismer«, hvis det anvendes med trådudløser og dermed kan udløses på et vilkårligt tidspunkt af en vilkårlig person. Denne anvendelse er forbudt og vil derfor naturligvis ikke finde sted. Forsvarets beholdning af våben af claymoretypen, der benævnes »Nærsikringsvåben M/80«, kan i dag alene udløses manuelt. Dette foregår ved, at anvendelse af en elektrisk tændmekanisme sætter operatøren i stand til at sigte og skyde som med et gevær. Der er således tale om et fuldt kontrollérbart våben.

Forsvaret er i besiddelse af tændere, som kan påmonteres sprænglegemet til våbnet. Denne

tænder benævnes »Luremineringstænder M/66«. Disse anvendes af forsvaret i anden og lovlig sammenhæng, men ikke i forbindelse med Nærsikringsvåben M/80.

Det skal afslutningsvis tilføjes, at destruktionsen af den danske minebeholdning, som for nyligt er iværksat, ikke – som konsekvens af det oven for anførte – omfatter claymoresystemet.

Spm. nr. S 665

Til forsvarsministeren (3/12 97) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren oplyse, om forsvaret er i besiddelse af luremineringstænder M/66, som kan antænde Claymoremine M/80, og vil ministeren oplyse, om luremineringstænderen er omfattet af et forbud?«

Svar (17/12 97)

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Der henvises, hvad angår spørgsmålet om forsvaret er i besiddelse af luremineringstænder M/66, til besvarelsen af spørgsmål nr. S 664. Luremineringstænderen i sig selv er ikke omfattet af Protokol II's definition af »andre mekanismer« og dermed heller ikke omfattet af et forbud. I kombination med en sprængladning vil den derimod potentielt kunne blive omfattet af et forbud, alt afhængig af anvendelsesmetoden. Alle sprængstoffer vil kunne bringes til at virke som en personelmine, hvorved de vil være omfattet af såvel Protokol II til 1980-konventionen som regeringsbeslutningen af 22. maj 1996. Det afgørende må derfor være, at det er forbudt at tilvirke eksisterende våben og tændere således, at de virker som personelminer i Protokol II's forstand.

Spm. nr. S 698

Til justitsministeren (8/12 97) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren oplyse, om politimæssig overvågning, aflytning og registrering af lovlige